

Épül az Alföld legnagyobb borkombinátija

Kunbaján, Bács megye híres szőlőtermelő állami gazdaságában megkezdtek az Alföld legnagyobb borkombinátjának építését. A 88,5 millió forintos költséggel épülő üzem 1969-re készül el, de tárolója jövőre már 50 ezer hektoliter bort befogad. A vörös, illetve fehér szőlő feldolgozó üzem 3186 hold ültetvényt szolgál ki, 143 ezer mázsa szőlőt fogad a szüreti idejében. A feldolgozón kívül 30 ezer hektoliteres palackozóüzem is épül, ahonnan évente 4,5 millió üveg bor kerül majd a fogyasztókhoz, illetve exportra.

Próbavásár's fényképezőgépekből

Az OFOTERT budapesti, Guszev utcai központjában Somogyi Béla igazgató saját tőkéjén ismertette, hogy az őszi-téli, valamint a rövidesen kezdődő ajándékozási szezonra gazdag készlettel rendelkeznek a vállalat, s a tavalyinál mintegy 50 százalékkal több, összesen 120 millió forint értékű foto- és optikai cikket hoz forgalomba. A kisebb fényt adó időben előtérbe kerül a szobai fényképezés. Csondoskodtak a téli fényképezés valamennyi kellékéről. A szovjet fényképezőgépek választékát — jelenleg 9 fajta gép van forgalomban — újdonságként az ezerforintos Voszhod típusal bővítik.

Az OFOTERT a fotoamatőrök táborának bővítése érdekében érdekes kezdeményezéssel próbálkozik. November 1 és december 20 között tízféle — köztük Zorkij, Fed, Zenit, Werramatik — fényképezőgépet és a Kvarc típusú filmfelvételt — a vételár letétele helyezésére ellenében — ki- próbálásra is átad a vásárlóknak. Ha valakinek a választott típus nem felel meg, december 20-ig visszaviheti a boltba, s a vételárat természetesen visszakapja.

Brecht-emlékest

A Fialok Irodalmi Színpadának előadása

A Móra Ferenc művelődési otthonban működő *Fialok Irodalmi Színpada* a nagy német szocialista író, Brecht halálának 10. évfordulójára alkalmából állította össze hétfő esti műsorát. Együttal most mutatkozott be a színpad új művészeti vezetője: Konter László is, aki a műsört rendezte. Bertolt Brecht emlékestjén, a rendezőnek körültekintően kellett tallónia a széles skálájú életműben: a filozófikus, szocialista, erkölcsi és egyéb vonatkozású munkáinak egyébként külön-külön is erejét jóval meghaladó tárházában. Konter László — tudatosan, vagy helyes, egészséges ösztönrel — első sorban az utóbbi témakör egyik darabjára, a *Jó embert keresünk* morális kérdéseket feszegető drámájának részleteire építette az összeállítást. Ezt azért éreztük különösen szerencsésnek, mert számolt az együttes lehetőségeinek és a túlnyomó többségben ugyancsak fiatalokból álló közönség befogadóképességének mértékével. A „jó ember” és a „rossz ember” sokáig eldöntetlen harca, vagy legalábbis bizonyos szituációkban bemutatott küzdelme egyértelmű, világos volt mindenki számára. Megítélésünk szerint ez az, helyesebben ennyi az, ami a fiatalok színpadának és közönségének erejével, illetve kapacitásával megoldható és megérthető Brecht-ből.

Hét részlet hangzott el a Jó embert keresünk-ből, többnyire a szegény vízárú Wang és a Fény Fiának, a három istennek párbeszéde, valamint záróképként Sui

Több előrecsomagolt élelmiszer

Étőlaj műanyagban, liszt molinózsákban, rizs kartondobozban

Az élelmiszerkereskedelem, az ipar segítségével, ismét előbbre haladt az élelmiszer-csomagolás fejlesztésében.

A Növényolajipari Vállalat például még idén megkezdte a *műanyagpalackos étőlaj gyártását*. A Renopack palackba töltött étőlaj mindössze 30 fillérrel lesz drágább, viszont megszünteti a háziasszonyok üvegmosási és üveg visszaváltási gondjait.

Jövőre a jelenlegi 800 vagonnal szemben ezer vagon *rizst előrecsomagolva hoznak forgalomba*. A hagyományos csomagoláson kívül kartondobozban kiváló minőségű olasz rizs is kerül az üzletekbe. Az előrecsomagolt liszt mennyiségét az idén 16800 vagonról jövőre 17200 vagonra növelik. A tervek szerint ugyancsak jövőre 5 kiűs *molinózsákba csomagolt lisztet is árusítanak* majd a boltok.

A kristálycukor, valamint a tej és a zsír csomagolásánál megfelelő gépek hiányában egyelőre nem várható javulás.

Az eddigi termékválasztékot bővíti, s egyben a csomagolást is színesíti a negyedik negyedében forgalomba kerülő, mintegy 10 fajta szovjet édesség. Tárnyalnak különféle lengyel cukorkák behozataláról is. A jövő év elején ugyancsak korszerű csomagolásban finomszemcsés, hófehér lengyel *vakuum sőt* hoz forgalomba a kereskedelem, s

ezzel megoldódik az egészben finom asztali só ellátása.

Tavaly kísérletképpen vezették be a *polietilén csomagolású porcukor* árusítását. Több helyről kifogásolták, hogy az új csomagolás félkilónként 80 fillérrel drágította a porcukrot. A csomagolóanyag magas árának az oka az volt, hogy a cukoripar évek óta tárolt, s annak idején drágán beszerzett műanyagtasakba

kézzel töltötte a porcukrot, s ráfizetés nélkül nem adhatta olcsóbban. Ennek ellenére a vásárlók megkedvelték: a forgalomba került 20 vagon napok alatt elfogyott, s azóta is keresett cikk.

A kereskedelemnek sikerült megauapodnia a cukoriparral a polietilén tasakos porcukor folyamatos gyártásában, s így az ismét forgalomba kerül félkilónként — a tavalyi 6,50 forint helyett — 6 forint áron.

Új óvoda a faluszélen

A falu szélére épült az új napközis óvoda? — furcsálja az ember, midőn a melékutácokon át a mezővel kacérokodó szabadtérre ér. Igen, mert csak a beavatottak tudják, hogy Ásotthalom faluközpontja születik itt.

Jobbra-balra új utcák futnak. A község „fórumaként” kismemelt téren áll az első középület: az óvoda. Ötven gyermek otthona lesz ez a mutatós, tágas épület.

Kőművesek sürgősségre hozták a falak közt. Jőjjék István bácsi, aki negyven éve a kőműves szakma művelője, tiztagú brigáddal dolgozik itt.

Ez a harmadik óvoda, amit az utóbbi években építettek a szegedi járásban. Szép, kényelmes, jó beosztású — mutatja brigádja művét.

Két tágasabb terem az óvodai foglalkozások számára, konyha két kisebb előkészítő szobával, öltöző, mosdó, elkülönítő a betegnyasaknak, személyzeti szoba, iroda. Az épület egyik felében óvónői lakás, kétszoba összkomfortos.

Az udvaron külön lakást építettek az óvodával egy időben, ahol a másik óvónő, vagy gondnok kap otthont.

A községi tanács másfél millió forint költséggel építeti a napközi otthonos óvodát. Idén egymillió forint értékű építkezést terveztek. Jőjjék István szerint már előbbre haladtak a munkákkal, mint amennyire a Csongrád megyei tanács építőipari vállalat szerződött a községgel. Egy hónappal hamarabb fogtak az építkezéshez mint tervezték. Miután tető alá került az épület, téliessítették a munkahelyet.

Az vízellátás biztosítva, az udvaron 150 méter mély kút, melyből nagy motor pumpálja a vizet az óvodai mosdóba, illetve konyhába, valamint a szolgálati lakásokba. A bővíztű kútnak amolyan központi ellátó szerepet szánt a tanács. Sági János vb-elnök, midőn az új faluközpont tervéről szólt, megemlítette, hogy a jövő évben épülő bölcsőde is e kútból nyeri a vizet. Az óvodával szemben helyezik el a bölcsődét.

Az új utcák várják a két fontos intézményt. Az óvoda és bölcsőde viszont újabb otthonok születését, utcák csatlakozását reméli az ásotthalmi faluközponttól.

Filter a „sztár”

Az idei első háromnegyed évben 45 százalékkal több filteres cigarettát fogyott mint tavaly. A füstszűrős cigaretták „diaválútja” megállíthatatlan. Az idei füstszűrős cigarettákba nálunk összesen 541 tonna súlyú, mintegy 45 ezer kilométer hosszúságú filtert „épít be” a dohányipar. A filter egy év alatt 7949 mázsa dohányt szorít ki a cigarettákból.

Sok a pénzünk...

Az ember legtöbbször terelését, ugyanakkor esztétikai érzékünk fejlesztését szolgálja. Most pedig felbontották a szigetek egy részét, s gödröket hagynak a helyükön. És arra nem kapok feleletet, hogy miért? Miért kell egy új utat három hónap múlva összeszedni? Miért és kinek jutott az eszébe, hogy most kell a szigetek alakzatát, térfogatát megváltoztatni? Annak idején büszkeségem mellé városiak virtuozom is csatlakozott, mert ilyesmii figurákat eddig csak a művelt külföldön láttam; most miért rombolják szét illúzióimat? Vagy talán már nincs más munka, s nem akarják elbocsátani az útépítőket? Esetleg csak most jutott el az illetékesek fülébe a sok százak részéről még az utépítés során elhangzott ellenkező észrevétel? Neután valaki — nagypénz ember — kívágta a rezet, mondván, itt van ötven-ezer, százezer forint, a városnak adom, de az a kötetem, hogy ezen a pénzen alakítsák át az új utakat, azok cífrán tervezett formáit?

A legizgalmasabb kérdés csak éppen e meditáció végén jut az ember eszébe: nem közpénzből finanszírozzák-e az elfuvert munkát helyrehozását? S még sokan azt mondják: harminc évig nem kell az új úthoz nyúlni!

K. J.

GYORSPOSTA • GYORSPOSTA GYOSPOSTA • GYORSPOSTA

A JEGY NÉLKÜLI KALAUZ

Czombál József olvasónk több póruljárt autóbuzsutas nevében írt levelet. „Nem is olyan régen vezették be Szegeden a kalauz nélküli autóbuzsójáratokat. Ezt az intézkedést az utazóközönség helyesléssel fogadta és már meg is szokta. De az olyan eseteket nem akarjuk megszokni, mint amilyen november 5-én történt Kis-kundorozsmán. Mintegy harmincan vártunk az Üllésről indult, Szegdre tartó autóbuzsura. Amikor megérkezett, a kalauz arra való hivatkozással, hogy nincs nála elegendő menetjegy, az utazni szándékozóknak csak a felét vette fel. Mi többiek lemaradtunk, s így elkétségünk a Szeged-Rökus állomásról fél háromkor induló vonatrolis. Vagyis a jegy nélküli kalauz miatt szombaton délután hevert csak késő este értünk haza otthonainkba.”

Balogh Imre, a MÁV-AUT-állomás főnöke a panasznál megvizsgálta az esetet. Megállapította,

hogy levélíróknak igaza volt. Ezért a kalauz felelősségre vonták, s intézkedtek, hogy a jövőben hasonló eset ne forduljon elő.

ELZÁRJÁK A JÁRDÁT

Szappanos István olvasónk, lakóbizottsági tag a Csanádi utca lakóinak nevében azt tette szóvá, hogy az utcában lebontott házak helyének feltöltése során törmelékkel rendelkezett az a gyalogjárda. „A teherautók már nem tudnak bejárni a rendezetlen, kupacokkal teli telekre, ezért újabban közvetlenül a járdára öntik terhüket. A járda emiatt már nem is használható, s a több száz iskolába járó gyermek az úttesten kénytelen közlekedni, amiből könnyen lehet baleset.

László Iván, az I. kerületi tanács építési és közlekedési csoportjának vezetője a panasz nyomán intézkedett, hogy a Csanádi utca gyalogjárdáját szabadon tegyék a forgalom számára.

SENNYVIZESÁROK

A BOLT ELŐTT

Ladányi Pirzó Máttyás olvasónk a Széll utca 22. szám alatti áruda egészségügyi és tisztasági problémájára hívta fel a figyelmet. A bolt előtti nyílt árok az utóbbi időben megtelt szennyvízzel, szeméttel, a vásárlók behordják a sarat a boltba, s veszélyeztetve van az élelmiszerek higiénijára.

A III. kerületi tanács építési és közlekedési csoportjától nyert felvilágosítást szerint a Széll utcában és a Szivárvány utcában építik a vízvezetékét, aminek következtében az ilyen szikkasztó útmenti árok feltöltődnek. Ez az állapot szerintük az építéssel együtt jár, s csak addig tart, míg a vezetéképítés be nem fejeződik.

Fial gépezés-technikus

elhelyezkedne. „Műszaki gyakorlatlalt” 14 830 jellegre a Saitóházba.

Egy ház különös története

A szovjetunióbeli Novo-Petrovszkoje környékén huszonöt esztendővel ezelőtt — 1941 decemberében — különös esemény történt, aminek közel negyedszázad múltán még különösebb volt a folytatása.

A Nagy Honvédó Háború kritikus időpontjában a Szovjet Hadsereg I. gárdaregének katonái azt a feladatot kapták, hogy a volokalamzski országot vonalán minden áron akadályozzák meg a fasiszták visszavonulását. A harcok sikeresen törtek előre egészen a falu házáig, ahol azonban egy kisebb folyó állta útjukat. A közelben volt egy ház — Alekszandra Grigorjevna háza —, amely akkor különleges szerepet kapott a nem mindennapi eseményben. Az ez-

red, miután nem volt kellő mennyiségű műszaki anyag szükségűhid építéséhez, komoly nehézségekbe ütközött. Ekkor Alekszandra Grigorjevna a házára mutatott: „Bontsátok le gyorsan, ha ez segít nektek”.

A ház faanyaga az átkelésnél felbecsülhetetlen szolgálatot tett, Grigorjevna fia — a kis Petya Kuznyecov — pedig azonnal tetézte édesanyját — egészen véletlenül — az ezred politikai megbízottjának, Jakov Komolovnak eszébe jutott a história és meglátogatta a családot. Amikor látta, hogy huszonöt év múltán sem épült fel az új

ház, megkérdezte az idős asszonytól: „Drága Alekszandra Grigorjevna, hát senkinek sem mondta el, mit ígértünk akkor? Hiszen maga hőstettet hajtott végre...” Az asszony elhárította az elismerést.

A dolog azonban nem maradt annyiban. Jakov Komlov elment az ezredhez és a parancsnokot emlékeztette a huszonöt évvel ezelőtti elismerésére. Nem sok időnek kellett elteltnie, s a katonák újra felépítették Alekszandra Grigorjevna házat. Az ünneplés kulcsátadásakor Mihail Katukov, a szovjet páncélos csapatok marsallja is jelen volt, aki nem kis elfogódottsággal mondta: „Igaz, sok idő telt el azóta, de végül is beváltottuk akkori ígéretünket...”